

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD
Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX01E9IUW

Váš dopis zn.: 25031961
Ze dne: 28. 9. 2024
Naše č. j.: KUJCK 118045/2024
Sp. zn.: KHEJ 115629/2024/evju SO

Vyřizuje: Eva Jungová
Telefon: 386 720 225
E-mail: jungova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 4. 10. 2024

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 28. 9. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

- Poskytnutí 3 rozhodnutí vyhotovených Petrou Urbanovou, kterými potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Pro upřesnění, jedná se o rozhodnutí, která zmiňujete ve vaší odpovědi (č.j. KUJCK 107822/2024 v bodě 2).

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

požadované anonymizované informace Vám zasíláme v přílohách tohoto sdělení.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

Příloha 2413
Příloha 3080
Příloha 3881

ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích,

Vzhledem k tomu, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši [REDAKCE] Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výděлку, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši [REDAKCE] Kč.

V podaném odvolání odvolatel uvádí, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku, neboť nebyla prokázána společenská škodlivost přestupku.

Dále odvolatel uvádí, že správní orgán musí doložit, že měření proběhlo podle zákona, resp. podle ust. § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích, kde se doslova konstatuje, že měření rychlosti je možné za účelem zvýšení bezpečnosti silničního provozu; jak bylo toto zajištěno. Nestačí pouze uvést „ano“, podle zákona musí být toto postaveno na jisto předložením důkazních materiálů. V opačném případě neprobíhalo měření rychlosti v souladu se zákonem a není platné. Důkazní materiál tohoto charakteru nebyl předložen. Podle dokumentu „Smlouva o nájmu technického zařízení pro měření úsekové rychlosti vozidel“ není ani jedno měřící zařízení v místě, kde podle příkazu č.j. MUVPK-OD 247896/23-BELM mělo proběhnout měření. Toto měření je podle odvolatele neplatné, jelikož bylo provedeno měřícím přístrojem, který je ve smlouvě mezi pronajímatelem a nájemcem uveden na jiné adrese.

Odvolatel v podaném odvolání upozorňuje na podanou námitku podjatosti úřední osoby, jelikož podle obviněného správní orgán neoprávněně využívá měřící přístroje pronajaté od soukromé společnosti. Tuto námitku odvolatel zdůvodňuje tím, že správní orgán má předpojatost ve vybírání pokut do městské kasy, respektive z důvodu zaplacení měsíčního nájemného daného přístroje, což přímo naplňuje předpojatost

Dále odvolatel poukazuje na postup ve správním řízení, kdy, aby mohl být přestupek provozovatele vozidla projednán, musí správní orgán učinit nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele přestupku, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Podle odvolatele není v rozhodnutí žádná informace o tom, (krom časového okna), že by správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele domnělého přestupku (tedy řidiče vozidla).

Závěrem odvolatel uvádí, že rozhodnutí je nezákonné a navrhuje, aby odvolací správní orgán podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil. Pokud se tak nestane, bude na úřední osobu, která napadené rozhodnutí vydala, podáno trestní oznámení z důvodu zneužití úřední moci, lživého obvinění z domnělého přestupku a pokusu o podvod a věc bude předána na Ministerstvo dopravy ČR.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že Městskému úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „správní orgán“) bylo dne 12. května 2023 doručeno oznámení Městské policie Vimperk, pod č. j. DSA/DSA1/0163437/2023 o přestupku řidiče, jehož totožnost není známa, při řízení motorového vozidla RZ [REDAKCE] ke kterému došlo dne 7. května 2023 v 18:36:59 hodin na silnici I. třídy č. 4 v obci Kubova Huť, poblíž parkoviště [REDAKCE] směr Vimperk, kdy byla výše uvedenému motorovému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích změřena rychlost 63 km/h, po odečtení maximální možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla určena výsledná rychlost vozidla nejméně 60 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích a toto jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Součástí oznámení byl i záznam o přestupku s výstupem z provedeného měření, stanovisko – souhlas k měření rychlosti vozidel – sdělení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a ověřovací list použitého silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0102 s datem ověření do 27. března 2023.

Správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 17. května 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši [REDAKCE] za přestupek ze dne 7. května 2023 v 18:36:59 hodin, doručenou odvolateli dne 17. května 2023. V zaslané výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil ani nesdělil osobu řidiče.

Dne 10. listopadu 2023 vydal správní orgán usnesení, kterým byla přestupková věc nezjištěného řidiče odložena podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky, protože se do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Téhož dne vydal správní orgán příkaz č.j. MUVPK-OD 247896/23-BELM, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz byl odvolateli doručen téhož

dne, tj. 10. listopadu 2023 . Dne 20. listopadu 2023 byl správnímu orgánu doručen odpor proti příkazu společně s námitkou podjatosti úřední osoby.

Správní orgán doplnil spis o vyjádření k námitce podjatosti, č.j. MUVPK-OD 259329/23-BELM ze dne 22. listopadu 2023 a o usnesení o tom, že oprávněná úřední osoba ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném na odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Vimperk, které bylo zahájeno pod č.j.: MUVPK-OD 129073/23-BELM, spisové značky 40009/2023, ve věci dopravních přestupků, které jsou uvedeny v ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Následně správní orgán vyhotovil dne 27. listopadu 2023 výzvu k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve lhůtě 10 pracovních dnů od doručení této výzvy. Ve výzvě byl odvolatel poučen podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o právu požadovat nařízení ústního jednání. Výzva byla odvolateli doručena dne 27. listopadu 2023. Dne 14. prosince 2023 vydal správní orgán rozhodnutí č.j. MUVPK-OD 268709/23-BELM, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno téhož dne. Dne 29. prosince 2023 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání proti uvedenému rozhodnutí. Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Výroková část tohoto rozhodnutí je v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán ve svém rozhodnutí zhodnotil důkazy, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku. Při ukládání správního trestu správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Dle odvolacího orgánu, správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci, provedl řádné dokazování, zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu není důvodné.

Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*”

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*”

Podle § 125f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

V posuzovaném případě se jedná o překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Výše bylo popsáno konkrétní jednání nezjištěného řidiče, kterého se dopustil dne 7. května 2023. Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*

Podle § 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích „*provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.*”

V nyní posuzovaném případě se jedná o tzv. objektivní odpovědnost provozovatele motorového vozidla s možností liberace, tzn. odpovědnost osoby za škodlivý následek bez ohledu na zavinění, kdy zákon stanoví, ve kterých případech provozovatel za přestupek neodpovídá. Nejedná se ovšem o prolomení ústavně zakotvené možnosti v určitých případech nevypovídat, avšak zahrnuje skutečnost, že provozovatel vozidla nese do určité míry odpovědnost za vozidlo, které provozuje, a to i v případě, kdy jej neřídí, a lze mu tedy připsat určité negativní následky porušení pravidel, pokud není zjištěn pachatel přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty

uvedeného přestupku tedy postačuje, že zde existuje subjekt přestupku, tzn. osoba, jež se protiprávního jednání dopustila, v daném případě provozovatel, který nesplnil povinnost uloženou mu zákonem, objekt přestupku, což je právem chráněný zájem, na který delikvent útočí, zde povinnost provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a objektivní stránka přestupku, tj. protiprávní jednání osoby odlišné od provozovatele tkvící v porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích a vykazující znaky přestupku.

Uvedené jednání tak naplňuje skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích uvedeného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost provozovatele vozidla je pak dána ustanovením § 10 odst. 3 téhož zákona. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel nezajistil, byly užitím vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a jednáním toho řidiče došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, spočívajícím v porušení dopravního značení. Za to že se tak nestalo, nese provozovatel vozidla objektivní odpovědnost a tyto skutečnosti byly v řízení náležitě prokázány. Uvedené jednání je podloženo spisovým materiálem, zejména fotografickým výstupem z použitých měřičů rychlosti.

Nezjistí-li správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě, věc odloží podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky a následně zahájí řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 10 odst. 3 tohoto zákona. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za přestupek provozovatele vozidla podle odst. 1 se uloží pokuta a pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, pokuta však nepřevyší ■■■■■ Kč. Správní orgán v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích zahájil řízení proti odvolateli, neboť byly splněny podmínky o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, kdy došlo k odložení věci a následně tak byly splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla - odvolateli. Tento postup nebyl ani v rozporu s ustanovením § 125h odst. 5 věta druhá zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle něhož, je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, věc se odloží s tím, že v opačném případě se pokračuje v šetření přestupku.

K odvolacím námitkám nadřízený správní orgán uvádí, že odvolatel v odvolání uvedl totožné námitky jako v podaném odporu proti příkazu. Správní orgán se s těmito podrobně vypořádal v rámci napadeného rozhodnutí, ale i tak odvolací správní orgán uvádí následující:

K námitce odvolatele, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku, neboť nebyla prokázána společenská nebezpečnost přestupku, odvolací správní orgán uvádí, že na daném úseku byla u vozidla RZ ■■■■■ silničním rychloměrem naměřena průměrná rychlost 63 km/h, která pak byla upravena o možnou odchylku měření, takže výsledné měření bylo 60 km/h. Na základě zjištěných podkladů a důkazů je zřejmé, že odvolatel se daného přestupku dne 7. května 2023 dopustil a nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovená na 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 63 km/h, po odečtení odchylky ± 3 km/h, rychlost 60 km/h, což je o 10 km/h více, než je povoleno. V tomto případě správní orgán zjistil přesný a skutečný stav věci a není důvodná pochybnost o tom, že se odvolatel daného přestupku, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby byly jeho vozidlem dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, dopustil. Správní orgán má záznam ze silničního rychloměru, kde je uveden datum a čas, označení silnice a směru, naměřenou průměrnou rychlost, maximální dovolenou rychlost a má vozidlo, kterým byl daný přestupek spáchán s dobře čitelnou registrační značkou. Tyto shora uvedené skutečnosti nelze zpochybnit. Součástí spisu pak je ověřovací list č. 8012-OL-70186-23.

V posuzovaném případě provozovatel nezajistil, aby neustanovený řidič dodržoval zákonem stanovenou maximální rychlost v obci, když došlo k jejímu překročení v daném případě o 10 km/h. K tomuto pak odkazujeme např. na usnesení NSS čj. 10 As 376/2021 ze dne 16. 11. 2021: „*Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nynější věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splývá (17. 2. 2016, čj. 1 As 237/2015 - 31, věc CYTEX, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, čj. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řešil i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo*

k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 As 284/2018 - 38, bod 26)."

Odvolační orgán uvádí, že v posuzovaném případě je předmětem řízení porušení jiné povinnosti, a to, že jako osoba, která je provozovatelem vozidla, nezajistila, aby osoba, která jeho vozidlo řídila, dodržela všechna pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Nedodržení nejvyšší dovolené rychlosti by bylo předmětem řízení vedeného proti řidiči. V projednávané věci se však řidiče zjistit nepodařilo, a tak bylo vedeno řízení proti provozovateli vozidla. Skutkovou podstatou přestupku řidiče vozidla je chráněn zájem na tom, aby řidiči dodržovali dovolenou rychlost, naopak skutkovou podstatou přestupku provozovatele vozidla je chráněn zájem na tom, aby provozovatel vozidla zajistil, aby osoby užívající jeho vozidlo dodržovaly pravidla silničního provozu. Z předloženého spisu je zřejmé, že odvolatel v daném případě nezajistil, aby osoba užívající jeho vozidlo dodržovala pravidla silničního provozu, a to dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Komunikace, kde došlo k protiprávnímu jednání, je frekventovanou silnicí I. třídy, v měřeném úseku se zde nacházejí obytné domy, autobusová zastávka, tudíž lze předpokládat zvýšený pohyb chodců či projíždějících vozidel. Navíc je nutné uvést, že nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo RZ ■■■ ■■■■ dne 7. května 2023 a překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kdy tím porušil pravidla silničního provozu a ohrozil tím bezpečnost a plynulost silničního provozu. Pravidla silničního provozu jsou stanovena tak, aby se dopravním nehodám, ublížením na zdraví a ke škodě na majetku, co nejvíce předcházelo. Z těchto důvodů krom jiných pravidel silničního provozu byla stanovena i nejvyšší dovolená rychlost v obci a není v zákoně stanovena doba ani okolnosti, kdy tato rychlost dodržována být nemusí. Uvedené jednání porušilo veřejný zájem a došlo k naplnění materiální stránky přestupku, žádné významné okolnosti, které by ho vylučovaly, nepřistoupily.

Další námitkou odvolatele je, že správní orgán musí doložit, že měření proběhlo podle zákona, resp. podle ust. § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích, kde se doslova konstatuje, že měření rychlosti je možné za účelem zvýšení bezpečnosti silničního provozu; jak bylo toto zajištěno. Nestačí pouze uvést „ano“, podle zákona musí být toto postaveno na jisto předložením důkazních materiálů. V opačném případě neprobíhalo měření rychlosti v souladu se zákonem a není platné. Důkazní materiál tohoto charakteru nebyl předložen. Podle dokumentu „Smlouva o nájmu technického zařízení pro měření úsekové rychlosti vozidel“ není ani jedno měřící zařízení v místě, kde podle příkazu č.j. MUVPK-OD 247896/23-BELM mělo proběhnout měření. Toto měření je podle odvolatele neplatné, jelikož bylo provedeno měřícím přístrojem, který je ve smlouvě mezi pronajímatelem a nájemcem uveden na jiné adrese.

Odvolační orgán uvádí, že podle ust. § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích: *„Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií“*

Tato pravomoc je ve výlučné kompetenci dané obce, v projednávaném případě města Vimperk, resp. Městské policie Vimperk, která v rámci svých zákonných oprávnění provádí činnost jí svěřenou zákonem dle § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to na základě souhlasného stanoviska k oboustrannému měření na silnici I/4 v obci Kubova Huť pod č.j. KRPC-122667-2/ČJ-2022-020606 ze dne 5. září 2022, vydaného Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, územního odboru Prachatice, dopravního inspektorátu, které je založeno ve spise pod listinou č. 5. Správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že zřizovatelem měřícího zařízení v obci Kubova Huť je obec Kubova Huť, tudíž smlouva o nájmu technického zařízení pro měření úsekové rychlosti vozidel společnosti Gemos dopravní systémy a.s. je uzavřena s obcí Kubova Huť, což je dohledatelné z dostupných veřejných informačních zdrojů, s čímž nelze jinak než souhlasit. Doložená nájemní smlouva technického zařízení pro měření úsekové rychlosti vozidel odvolatelem v podaném odporu je uzavřená mezi městem Vimperk a společností Gemos dopravní systémy a.s., kde je uvedeno, že zařízení budou (nyní jsou) umístěna ve městě Vimperk v lokalitách ulice Pražská, Sušická, osada (místní část) Korkusova Huť.

K námitce podjatosti odvolací správní orgán uvádí, že o této bylo rozhodnuto usnesením, č.j. MUVPK-KS 259418/23-KUR ze dne 22. listopadu 2023, podle kterého oprávněná úřední osoba k projednávání přestupku, referentka oboru dopravy a silničního hospodářství, ■■■ ■■■■ ■■■■ není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném na odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Vimperk, které bylo zahájeno pod č.j.: MUVPK-OD 129073/23-BELM, spisové značky 40009/2023, ve věci dopravních přestupků, které jsou uvedeny v ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

K tomuto odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 128/2015 – 32, kde soud uvedl: *„K tvrzení stěžovatele, že skutečnost, že určená částka (pokuta) je příjmem obce, zakládá důvodnou obavu, že při rozhodování nebudou obecní úřady postupovat nestranně, uvádí Nejvyšší správní soud následující. Situace, kdy orgán územního samosprávného celku rozhoduje v oblasti přenesené působnosti ve věcech, na kterých může mít zájem, není ničím výjimečným. Zajisté se pak nejedná o konstrukci protiústavní. V*

usnesení ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010 – 119, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že „[r]ozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.“ Je tedy zřejmé, že v konkrétních případech mohou existovat okolnosti nasvědčující o podjatosti úřední osoby (skutečnost, že vybrané pokuty jsou příjmem obce, však takovou okolností sama o sobě není).“

Správní řád byl nadto novelizován a v ust. § 14 odst. 2 je uvedeno, že úřední osoba není vyloučena, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána pracovněprávním vztahem k obci.

K tomu lze tedy shrnout, že ve věci rozhodovala oprávněná úřední osoba, u které nejsou dány žádné okolnosti nasvědčující, že je vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Nesouhlas s vedením řízení a jeho výsledkem (resp. se samotným měřením rychlosti) není bez přistoupení dalších okolností důvodem podjatosti.

Dále odvolatel v podaném odvolání poukazuje na postup ve správním řízení, kdy, aby mohl být přestupek provozovatele vozidla projednán, musí správní orgán učinit nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele přestupku, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Podle odvolatele není v rozhodnutí žádná informace o tom, (krom časového okna), že by správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele domnělého přestupku (tedy řidiče vozidla).

K uvedenému odvolací orgán uvádí, že správní orgán na základě oznámení vyhotovil podle ust. § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích dne 17. května 2023 výzvu k uhrazení určené částky ve výši [redacted] za přestupek ze dne 7. května 2023 v 18:36:59 hodin, doručenou odvolateli dne 17. května 2023. V zaslané výzvě byl odvolatel řádně poučen o podmínkách uhrazení výzvy, příp. o sdělení osoby řidiče a případných následcích. Odvolatel určenou částku ve stanoveném termínu 30 dnů neuhradil a ani nesdělil osobu řidiče. Správní orgán tedy v souladu se zákonem vydal shora uvedený příkaz. Odvolatel proti vydanému příkazu podal odpor. Správní orgán měl ve spisové dokumentaci nashromážděny všechny potřebné podklady a důkazy, a proto mohl ve věci rozhodnout. Ve věci tedy bylo vydáno napadené rozhodnutí, proti kterému se odvolatel odvolal. V odvolání uvedl námitky totožné s námitkami v podaném odporu.

Dále odvolací správní orgán odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, v němž ústavní soud mimo jiné konstatoval: *„Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovateli vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. Protože provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt bez ohledu na zavinění, jeho odpovědnost primárně neslouží potrestání řidiče, který porušil některou z povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Vůči řidičům má působit zejména preventivně, aby se porušování těchto povinností do budoucna nedopouštěli. Předpokládá se, že provozovatel vozidla ví, kdo v době spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu užil jeho vozidlo, jakož i že má zájem domoci se po řidiči náhrady zaplacené pokuty, respektive určené částky, případně, že bude na řidiče v rámci vzájemných vztahů působit jiným způsobem tak, aby se porušení povinností neopakovalo, včetně možnosti zamezit mu v dalším užívání vozidla. Pokud by provozovatel vozidla na porušování povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích adekvátně nereagoval, vystavil by se riziku, že v budoucnu sám ponese případné další sankční následky.(...) Správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného, který by se například v podobě určitého stigmatizujícího působení dotýkal jeho jména a dobré pověsti. Pokuta, respektive určená částka, sice nepřímou umožňuje potrestání porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vzhledem k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla má však spíše regulační funkci ve vztahu k jednání účastníků silničního provozu. Tím vším se tento správní delikt liší od některých jiných správních deliktů, u nichž uznání vinným vypovídá o určitém společensky škodlivém jednání obviněného, což prostor pro jakoukoliv formu objektivní odpovědnosti podstatně zužuje.(...) Zásada presumpce neviny podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nebrání objektivní odpovědnosti za správní delikt. Jde o procesní zásadu vztahující se k trestnímu řízení, respektive k řízení o trestním obvinění, z níž samotné však neplynou omezení pro stanovení skutkových podstat trestných činů či správních deliktů. Takováto omezení lze naopak – v závislosti na povaze deliktu i právních následcích, které jsou spojeny s jeho spácháním – dovozovat z jiných ústavně zaručených základních práv a svobod. Právě takto dotčená základní práva, a nikoliv zásada presumpce neviny, jsou rozhodujícím kritériem přípustnosti objektivní odpovědnosti za správní delikt.(...) Samotná možnost provozovatele vozidla*

vyhnout se stíhání pro správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. června 2017, označením řidiče vozidla, která je důsledkem subsidiarity tohoto správního deliktu k přestupku řidiče, ještě nezakládá právní či faktickou překážku uplatnění práva odeprít výpověď pro nebezpečí trestního stíhání jeho nebo jeho osoby blízké podle čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Každý z těchto správních deliktů sleduje jiný účel. Zatímco subjektivní odpovědnost řidiče za přestupek je následkem jeho protiprávního jednání, objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nimiž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom."

Ke správnímu trestu, uloženému napadeným rozhodnutím, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož se za přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení uloží pokuta. Pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nepřevyší částku █████ KČ,-. Protiprávní jednání, spočívající v překročení rychlosti v obci s motorovým vozidlem RZ █████ na silnici I. tř. č. 4 v obci Kubova Huť, poblíž parkoviště č.p. █████ směr Vimperk, dne 7. května 2023 v 18:36:59 hod., bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona uloží pokuta od █████ KČ do █████ KČ. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši █████ KČ. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán uložil prostřednictvím napadeného rozhodnutí správní trest plně v souladu s ust. § 125f odst. 4 a ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to na samé spodní hranici zákonného rozmezí. V rámci stanovení správního trestu bylo přihlédnuto k závažnosti, způsobu a následkům protiprávního jednání. Bylo zřejmé, že neustanovený řidič porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích, když překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Dále je zřejmé, že i provozovatel vozidla nedostal podmínkám zákona o provozu na pozemních komunikacích, když nezajistil, aby při řízení jeho vozidla byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. Odvolací orgán uvádí, že stanovený trest odpovídá účelu sledovanému zákonem, a to především prevenci. Stanovený správní trest byl stanoven tak, aby provozovatel vozidla dbal na to, aby jeho vozidlem byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu. V rámci řízení bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem stanoveným zákonem, v rámci překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedošlo k žádné nehodě či škodě na zdraví či majetku, a proto byl zvolen správní trest pokuty při spodní hranici zákonem daného rozmezí. Odvolací orgán s takto uloženým trestem souhlasí a neshledává v postupu správního orgánu žádné pochybení.

Ve smyslu ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením správního řádu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, ani žádná zásadní procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petra Urbanová
referent přestupkového řízení

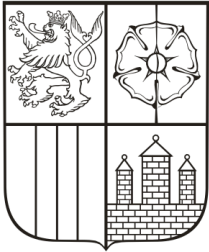
Rozdělovník:

Účastník řízení:

- [REDACTED]

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Vimperk, odbor dopravy a silničního hospodářství, Steinbrenerova 6/2, 385 17 Vimperk

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01B2VTG

Naše č. j.: KUJCK 16306/2024
Sp. zn.: OPZU 3080/2024/PeTr SO 2

Vyřizuje: Mgr. Petra Urbanová
Telefon: 386 720 335
E-mail: urbanova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 31. ledna 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, oddělení správní, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] trvale bytem [redacted] adresa pro doručování: [redacted] podaném k poštovní přepravě dne 29. prosince 2023, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, č.j. SO/21842/2023 ze dne 28. listopadu 2023, kterým byla jmenovaná uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) tím, že dne 21. června 2023 ve 14:49 hodin na dálnici D3 ve směru jízdy od obce Veselí nad Lužnicí na obec České Budějovice, řídila motorové vozidlo Škoda, RZ: [redacted] kdy uvedenému vozidlu byla na 125. km rychloměrem TruCam II, obsluhovaným policistou, naměřena rychlost 188 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3\%$, jako nejnižší skutečná rychlost byla naměřena rychlost jízdy 182 km/h v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. Svým jednáním překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec na dálnici o 52 km/h. Při řízení vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec o více než 50 km/h, čímž se dopustila přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a porušila ust. § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, č.j. SO/21842/2023 ze dne 28. listopadu 2023,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání [redacted] trvale bytem [redacted] adresa pro doručování: [redacted] – [redacted] podaném k poštovní přepravě dne 29. prosince 2023, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, č.j. SO/21842/2023 ze dne 28. listopadu 2023, kterým byla jmenovaná uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) tím, že dne 21. června 2023 ve 14:49 hodin na dálnici D3 ve směru jízdy od obce Veselí nad Lužnicí na obec České Budějovice, řídila motorové vozidlo Škoda, RZ: [redacted] kdy uvedenému vozidlu byla na 125. km rychloměrem TruCam II, obsluhovaným policistou, naměřena rychlost 188 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3\%$, jako nejnižší skutečná rychlost byla naměřena rychlost jízdy 182 km/h v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. Svým jednáním překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec na dálnici o 52 km/h. Při řízení vozidla

překročila nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec o více než 50 km/h, čímž se dopustila přestupku podle ust. § 125c odst 1 písm. f) bodu 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a porušila ust. § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem k tomu, že byla odvolatelka shledána vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 až § 40 a § 46, § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši ████████ Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolatelce uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši ████████ Kč.

Odvolatelka podala k poštovní přepravě dne 29. prosince 2023 odvolání, které bylo dne 2. ledna 2024 doručeno ke správnímu orgánu. V odvolání uvedla, že možnost řídit vozidla je pro ni nezbytnou potřebou pro výkon základní náplně její práce. Bohužel mimo to se sama stará o nemocného otce, který ještě navíc na jaře roku 2023 prodělal těžkou neuroboreliózu, pravděpodobně s trvalými následky. Za otcem musí odvolatelka pravidelně dojíždět, vozit jej a absolvovat s ním minimálně do konce ledna ještě několik důležitých a neodkladných návštěv a vyšetření v různých lékařských institucích. Odvolatelka v podaném odvolání navrhuje, žádá, zda by bylo možné pokutu ve výši ████████ Kč rozložit do měsíčních splátek po ████████ Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců odložit se začátkem platnosti po 1. únoru 2024, aby mohla do té doby absolvovat maximální množství návštěv a vyšetření se svým otcem, ke kterým potřebuje mít možnost řídit motorová vozidla alespoň do konce ledna, aby měla možnost mu věnovat maximum možné péče.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.*“

Podle ust. § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.*“

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že správnímu orgánu, bylo dne 30. června 2023 doručeno oznámení přestupku od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Borek, pod č. j. KRPC-87893-8/PŘ-2023-020041; ve věci podezření z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Oznámení obsahovalo jednotlivé dokumenty, a to oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsané na místě dopravní kontroly, ve kterém odvolatelka uvedla, jak trvalou adresu i adresu pro doručování, úřední záznam policistů, záznam o přestupku s fotografií z provedeného měření a parametrů provedeného měření, fotodokumentace z místa dopravní kontroly odvolatelky, evidenční kartu řidiče, ověřovací list č. 8012-OL-70209-23 s platností do 2. dubna 2024 a osvědčení o způsobilosti obsluhy měřícího zařízení.

Správní orgán dne 10. července 2023 vyhotovil oznámení o zahájení správního řízení a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Za účelem seznámení se spisovým materiálem a vyjádření se k podkladům byl odvolatelce dán termín 21. srpna 2023 v 10:00 hod., anebo v jiném dřívějším termínu po doručení tohoto oznámení, po předchozí telefonické domluvě. Dne 21. srpna 2023 se odvolatelka dostavila ke správnímu orgánu k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. Odvolatelka uvedla, že si své jednání uvědomuje a upřímně ho lituje. Správní orgán požádala o shovívavost při ukládání trestu, neboť vozí tatínka po nemocnicích a kvůli práci je pro ni řidičský průkaz velmi důležitý. Dále si požadovala kopie písemností ze správního spisu. Dne 19. září 2023 správní orgán vydal příkaz, čj. SO/21842/2023 ze dne 19. září 2023, který doručoval jak na trvalou adresu i na doručovací adresu. Obě

písemnosti byly uloženy u poštovního doručovatele dne 21. a 22. září 2023 a následně dne 4 a 6. října 2023 vhozeny do domovní schránky (fikce doručení). Následně odvolatelka proti příkazu dne 8. října 2023 podala odpor. Dne 10. října 2023 správní orgán zaslal odvolatelce vyrozumění o pokračování správního jednání, nařízení ústního jednání, předvolání obviněného k ústnímu jednání, poučení o možnosti se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, ve lhůtě 5 dnů ode dne konání ústního jednání. Ústní jednání bylo nařízeno na den 20. listopadu 2023. Dne 20. listopadu 2023 bylo provedeno ústní jednání za přítomnosti odvolatelky. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování z listinných podkladů obsažených ve spisovém materiálu. Závěrem ústního jednání odvolatelka uvedla, že svého činu lituje a v budoucnosti se bude snažit vyvarovat takového jednání. Z její strany se jednalo o hloupost a nedbalost. Odvolatelka požádala správní orgán o lhůtu k písemnému vyjádření a to do 27. listopadu 2023. Správní orgán s tímto souhlasil a uvedl, že považuje shromážděné důkazní prostředky za postačující pro vydání rozhodnutí ve věci a nebude již provádět žádné dokazování. Správní orgán vydá rozhodnutí ve věci po uplynutí lhůty k vyjádření. Dne 28. listopadu 2023 správní orgán vyhotovil meritorní rozhodnutí, které správní orgán opět doručoval, jak na trvalou adresu, tak i na doručovací adresu. Obě zásilky byly uloženy u poštovního doručovatele dne 5. a 6. prosince 2023 a vhozeny do domovní schránky dne 20 a 29. prosince 2023 (fikce doručení). Dne 29. prosince 2023 odvolatelka podala k poštovní přepravě odvolání, které bylo doručeno dne 2. ledna 2024 ke správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice č.j. SO/21842/2023 ze dne 28. listopadu 2023, je v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu obsahuje řešení otázky, kterou je rozhodnutí o podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Výrok předmětného rozhodnutí pak obsahuje právní ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno, právní kvalifikaci přestupku a ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, které bylo jednáním odvolatelky porušeno. Dále pak výroková část napadeného rozhodnutí obsahuje identifikační údaje ██████████ včetně data narození a trvalého bydliště. V souladu s ust. § 93 odst. 1 zákona o přestupcích pak výroková část napadeného rozhodnutí obsahuje popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikaci skutku, formu zavinění u obviněné, která byla stanovena jako nedbalost. Správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí uvedl výši uloženého správního trestu pokuty ██████████ Kč, správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce šesti měsíců a podle ust. § 95 odst. 1 citovaného zákona byla odvolatelce uložena povinnost uhradit správnímu orgánu náklady řízení ve výši ██████████ Kč stanovené § 6 odst. 1 vyhl. MV č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. Z výše uvedeného posouzení výrokové části napadeného rozhodnutí, musí odvolací správní orgán konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu a § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Jak vyplývá z předloženého spisu, v daném případě došlo k porušení ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to tak, že obviněná ██████████ při své jízdě vozem Škoda, RZ: ██████████ dne 21. června 2023 ve 14:49 hodin na dálnici D3 ve směru jízdy od obce Veselí nad Lužnicí na obec České Budějovice, překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec na dálnici o 52 km/h, kdy nejvyšší dovolená rychlost na dálnici je stanovena na 130 km/h, neřídila se tedy pravidly provozu na pozemních komunikacích. Tímto jednáním porušila ust. § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, které stanovuje nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatelka při jízdě vozidlem nedodržela stanovený předpis. Správní orgán učinil nezbytné správní kroky ke zjištění takového stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jestliže správní orgán jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl. Na základě obsahu a formy odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí dospěl odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí je bezvadné.

Ke zjištěnému skutkovému stavu ve věci skutku spočívajícímu v překročení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici, odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatelky naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně zřejmé, že se odvolatelka dopustila přestupkového jednání tak, jak je jí kladeno za vinu, kdy z tiskového výstupu, jež byl součástí spisové dokumentace, měřicího zařízení TruCam II, je zřejmé, že měřeným vozidlem dne 21. června 2023 v čase 14:49 bylo vozidlo Škoda, RZ: ██████████ s naměřenou rychlostí 188 km/h v místech, kde je povolena nejvyšší rychlost 130 km/h (po odečtení stanovené odchylky ± 3 % rychlost 182 km/h). Měřené vozidlo je na snímku zachyceno zcela jednoznačně i s velmi dobře čitelnou SPZ a ve

vymezeném prostoru se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je objektem na snímku, jsou zde všechny potřebné údaje o měřeném vozidle, rovněž je uveden rychlostní limit i naměřená rychlost. Rovněž je na snímku číslo měřiče, datum a čas. Stanovené měřidlo splňovalo metrologické podmínky a bylo vybaveno platným ověřovacím listem vydaným akreditovaným metrologickým střediskem. Silniční rychloměr TruCam II byl na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70209-23, datum zkoušky 3.dubna 2023, schválen metrologickým střediskem. Po zastavení změřeného vozidla hlídkou policie byla řidička dle předložených dokladů ztotožněna. Podle spisové dokumentace byl s vozidlem od naměření rychlosti po zastavení vozidla udržen vizuální kontakt.

Odvolací orgán uvádí, že shora uvedené skutečnosti byly dostačujícími důkazy pro uznání [REDAKCE] [REDAKCE] vinnou z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici, a tím také došlo k porušení pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích. Odvolací orgán uvádí, že shora uvedený přestupek, nerespektování nejvyšší dovolené rychlosti považuje za dostatečně zjištěný a prokázaný. Správní orgán u tohoto jednání zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, prokázal naplnění jak formálních znaků daného přestupku, tak znaku materiálního, kdy uvedené jednání je společensky škodlivé a při provozu na pozemních komunikacích nebezpečné. Nejvyšší dovolená rychlost je stanovena zákonem a je nutné, aby při provozu na pozemních komunikacích k překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedocházelo, neboť by tímto jednáním mohla vzniknout škoda na zdraví či majetku. Nejvyšší povolené rychlosti jsou stanoveny na jednotlivých úsecích pozemních komunikací tak, aby rychlost byla přizpůsobena druhu a stavu pozemní komunikace a rovněž aby byl provoz na pozemních komunikacích bezpečný.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatelka předmětného přestupku dopustila, tedy že dne 21. června 2023 v daném čase a místě překročila nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, sp. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, *Ize obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*

V posuzovaném případě odvolatelka překročila nejvyšší povolenou rychlost na dálnici o 52 km/h. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily. Správní orgán konstatoval, že obviněná jednala z nedbalosti vědomé, s čímž se odvolací orgán ztotožňuje. Správní orgán v daném případě zjistil přesný a skutečný stav věci, tedy postupoval v souladu se zákonem.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle písmene f) bodů 2., 7., 10. a 11. téhož ustanovení uloží pokuta. Protiprávní jednání, spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti mimo obec, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se uloží pokuta od [REDAKCE] Kč do [REDAKCE] Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolatelce uložena pokuta ve výši [REDAKCE] Kč, tedy na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Zároveň zákon o provozu na pozemních komunikacích stanoví, že podle ust. § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přestupek podle odst. 1 písm. f) bodů 2., 7. a 10. zákaz činnosti. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením uložil obviněné zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, tedy také na spodní hranici zákonem stanovené sazby. Správní orgán v rámci stanovení správních trestů přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem a prostřednictvím napadeného rozhodnutí uložil správní tresty plně v souladu s uvedenými ustanoveními. Správní orgán při stanovení správního trestu a jeho výše rovněž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Žádné okolnosti pro mimořádné snížení výměry pokuty podle ust. § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky v posuzovaném případě dány nebyly. Rovněž nejsou dány důvody pro mimořádné snížení trestu zákazu činnosti.

Při stanovení nákladů řízení správní orgán postupoval v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a nebyly shledány žádné důvody pro snížení povinnosti uhradit náklady řízení a obviněná o snížení ani nepožádala, a proto správní orgán uložil náklady řízení v paušální výši [REDAKCE] Kč.

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01AUF20

Naše č. j.: KUJCK 7739/2024
Sp. zn.: OPZU 3881/2024/PeTr SO 2

Vyřizuje: Mgr. Petra Urbanová
Telefon: 386 720 335
E-mail: urbanova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 16. ledna 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, oddělení správní, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] trvale bytem [redacted] doručené dne 20. prosince 2023, proti rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec, odboru dopravy, č.j. DOP/71005/23/JP ze dne 6. prosince 2023, kterým byla jmenovaná uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustila z nedbalosti tím, že dne 17. září 2023 v 10:43 hod. na silnici III. třídy 149 v obci Číměř – místní část Bílá u domu [redacted] ve směru jízdy od obce Lásenice, při řízení motorového vozidla, osobní automobil tovární značky Škoda Superb, RZ: [redacted] v rozporu s ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích držela za jízdy v levé ruce telefonní přístroj, **takto:**

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec, č.j. DOP/71005/2023/JP ze dne 6. prosince 2023,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel odvolání [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] doručené dne 20. prosince 2023, proti rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec, odboru dopravy, č.j. DOP/71005/23/JP ze dne 6. prosince 2023, kterým byla jmenovaná uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustila z nedbalosti tím, že dne 17. září 2023 v 10:43 hod. na silnici III. třídy 149 v obci Číměř – místní část Bílá u domu č.p. [redacted] ve směru jízdy od obce Lásenice, při řízení motorového vozidla, osobní automobil tovární značky Škoda Superb, RZ: [redacted] v rozporu s ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích držela za jízdy v levé ruce telefonní přístroj.

Vzhledem k tomu, že byla odvolatelka shledána vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s ust. § 35 písm. b) a § 37 písm. a), c), f) a § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), s odkazem na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši [redacted] Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla odvolatelce uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., ve výši [redacted] Kč, o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Podle odvolatelky správní orgán nezjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při provedení výslechu svědků, o které se opírá jako o klíčové důkazy prokazující vinu odvolatelky, správní orgán neodpověděl na zásadní otázky, např. jak dlouho policisté viděli obviněnou řidičku, odkud – zda z boku vozidla přes okno řidiče, či spolujezdce, dále se nezajímal, proč policisté nezkontrolovali umístění bat'ohu a mobilního telefonu podle tvrzení odvolatelky. Odvolatelka není povinna se na tyto doplňující otázky svědků ptát a suplovat tak nalézací správní orgán.

Rozhodnutí vidí odvolatelka jako nepřezkoumatelné zejména na základě skutečností, které správní orgán tvrdí, ačkoliv nemají oporu ve spise, a to že výpověď svědků je konzistentní, ovšem neuvádí, s čím tuto konzistentnost porovnává. Dále správní orgán uvádí, že z jejich výpovědi (výpovědi svědků) je zřejmé, že byli v takovém postavení k vozidlu obviněné, že mohli vidět, že řidička drží v levé ruce telefonní přístroj a již neuvádí, jaké to bylo postavení, podle čeho tedy hodnotí skutečnost, že mohli vidět, že drží v levé ruce telefonní přístroj.

V rozhodnutí je napsáno: „Kamerový záznam pořízený ze služebního vozidla zasahující policistů pořízen nebyl.“ Nelze poznat, zda kamerový záznam byl pořízen, ale nebyl dodán do spisu, v takovém případě je pak otázka, proč policie kamerový záznam nedodala, nebo pořízen nebyl.

Podle odvolatelky se správní orgán nezabýval hodnocením konzistentní výpovědi obviněné, která se již při silniční kontrole a poté při ústním jednání vyjádřila, že rozhodně netelefonovala, nedržela v ruce žádný přístroj, a to ani mobilní telefon, který měla uložený v batohu u spolujezdce, který tuto skutečnost na místě policistům potvrdil. Správní orgán naprosto pominul důležitou okolnost, a to že jeden z policistů tvrdí, že obviněná držela v levé ruce u ucha mobilní telefon. Jediným rozumným důvodem, proč člověk drží mobilní telefon u ucha je za účelem telefonování. To ovšem vyvrací obviněná tím, že dodala výpis hovorů ze svého mobilního telefonu, kde v době údajného spáchání přestupku není žádný hovor zaznamenán.

Obviněná učinila všechny možné kroky, aby se obhájila, přesto se její výpovědi a doloženým výpisem telekomunikačního provozu nalézací správní orgán v rozhodnutí vůbec nezabýval a hodnotil pouze výpovědi svědků, tedy pominul důkazy, které svědčí v její prospěch a hodnotil pouze důkazy, které svědčí v její neprospěch.

Obviněná má za to, že správní orgán nejednal v souladu s ust. § 3 správního řádu, neboť nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a měl postupovat dle zásady *in dubio pro reo*. Z výše uvedených důvodů je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Navrhuje tedy rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku zastavit.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu není důvodné.

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že správnímu orgánu bylo dne 18. září 2023 doručeno Oznámení přestupku od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, územní odbor Jindřichův Hradec, obvodní oddělení Nová Bystřice, pod č.j. KRPC-128603-2/PŘ-2023-020315 ve věci podezření z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Oznámení obsahovalo jednotlivé dokumenty, a to úřední záznam policejní hlídky, formulář Oznámení přestupku sepsaný na místě dopravní kontroly, který odvolatelka podepsala i se k danému přestupku vyjádřila „*Žádný telefon ani další přístroj jsem v ruce nedržela. Naše vozidlo je vybaveno zařízením handsfree, takže telefon ani držet v ruce nemusím. Nechápu, co policisté viděli. Ve vozidle seděl můj manžel, který mi i tímto dosvědčí, že jsem žádný telefon nedržela a ani tím pádem nemohla telefonovat dle toho, jak tvrdili policisté.*“ Správní orgán doplnil spisový materiál o aktuální výpis z evidenční karty řidiče odvolatelky a o kartu vozidla 2BP 9629. Dne 18. října 2023 správní orgán vyhotovil oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci řízení a předvolání obviněné k ústnímu jednání. Ústní jednání bylo nařízeno na den 20. listopadu 2023. Předvolání bylo odvolatelce doručeno dne 20. října 2023. K podání svědecké výpovědi byli předvoláni zasahující policisté – prap. █████ █████ prap. █████ █████ Dne 20. listopadu 2023 proběhlo ústní jednání v přítomnosti obviněné, jejího manžela jako podpůrce a byli vyslechnuti zasahující policisté. V rámci ústního jednání bylo provedeno dokazování z písemných podkladů a byly provedeny výslechy zasahujících policistů.

Obviněná do protokolu o ústním jednání uvedla: „*Vraceli jsme se z dovolené, jeli jsme po objížďkách, měla jsem zapnutou navigaci, součástí navigace je i handsfree. Sledovala jsem značení objížďné trasy, kontrolovala jsem ji i v navigaci. Všimla jsem si za mnou jedoucího policejního vozu, které mi signalizovalo zastavení vozidla. Jeden z policistů ke mně přistoupil a vyžádal si doklady k řízení vozidla. Následně mě vyzval k vystoupení z vozidla a ptal se mne, proč jsem telefonovala za jízdy. Odpověděla jsem mu, že jsem v žádném případě*

netelefonovala. Řekl mi, že mě viděl, jak držím telefon v ruce. Opakovaně jsem mu sdělila, že jsem v ruce nic nedržela pouze volant. Dále jsem mu řekla, že mohli vidět manžela, který seděl vpředu na místě spolujezdce a telefonoval. Policista mi odpověděl, že viděli telefonovat mě. Během rozhovoru s policisty vystoupil z auta můj manžel, který potvrdil mou výpověď, že jsem v žádném případě netelefonovala. Telefon jsem měla v batohu, který byl na zemi před sedadlem spolujezdce." Dále se odvolatelka zúčastnila výsledků zasahujících policistů a současně předložila výpis odchozích hovorů od operátora O2. Po výsledku zasahujících policistů odvolatelka opět uvedla, že netelefonovala a ani telefon v ruce nedržela. Závěrem ústního jednání odvolatelka prohlásila, že měla možnost seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí správního orgánu, vyjádřit se k nim a že nemá žádné další návrhy. Správní orgán ukončil dokazování, odvolatelka byla poučena, že bude následně vydáno rozhodnutí. Správní orgán dne 6. prosince 2023 vyhotovil rozhodnutí ve věci, které bylo odvolatelce doručeno dne 7. prosince 2023. Dne 20. prosince 2023 bylo ke správnímu orgánu doručeno odvolání.

Ke zjištěnému skutkovému stavu spáchaného přestupkového jednání ze dne 17. září 2023 odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatelky naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatelka dopustila přestupkového jednání, které je jí kladeno za vinu, což bylo v rámci posuzovaného přestupkového řízení správním orgánem prokázáno řádně provedeným dokazováním na základě předloženého přestupkového spisu od policie a provedenou svědeckou výpovědí zasahujících policistů. Odvolací orgán souhlasí s názorem správního orgánu ohledně důvěryhodnosti podaných svědecké výpovědí ze strany na místě zasahujících policistů.

Ze zjištěného skutkového děje vyplývá, že se odvolatelka dopustila přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se jako fyzická osoba dopustila tím, že při řízení vozidla držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušila ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích *„se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“.*

Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích *„nesmí řidič při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“*

Prošetřením spisové dokumentace dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán postupoval v souladu se zákonem a nedopustil se žádného pochybení, které by mělo zatížit řízení vadou či zkrátit odvolatelku na jejich právech. Správní orgán projednal přestupek na základě doložené spisové dokumentace, kterou považoval, co by důkazní materiál, za dostačující pro vydání napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že správní orgán dospěl k názoru, že byl dostatečně zjištěn stav věci a ve věci bylo provedeno ústní jednání a rovněž svědecké výpovědi zasahujících policistů provádějících silniční kontrolu v rámci dohledu nad bezpečností silničního provozu, potvrdil okolnosti spáchání vytykaného přestupkového jednání. Jak ústní jednání, tak i provedené výsledky byly řádně zaprotokolovány. V případě posouzení spáchání přestupku dne 17. září 2023 bylo správním orgánem prokázáno skutkové jednání odvolatelky tak, jak jí bylo kladeno za vinu. Také je třeba uvést, že přestupkové jednání odvolatelky je popsáno zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako skutková podstata, kdy je zřejmé, že odvolatelka v rozporu s právními předpisy, jako řidič při jízdě vozidlem držela v ruce mobilní telefon.

Odvolací orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí. K tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky, kde je stanoveno, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru správního trestu, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení správního trestu, o započtení doby do doby zákazu činnosti, o uložení ochranného opatření o nároku na náhradu škody a o náhradě nákladů řízení. Ve vztahu k formě zavinění je pak v ust. § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Forma zavinění je pak definována v ust. § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona, kde je uvedeno, kdy se jedná o nedbalostní a kdy o úmyslné zavinění. Forma zavinění, stanovená ve výroku napadeného rozhodnutí jako nedbalost, je stanovena zcela dostatečně. Správní orgán hodnotil zavinění odvolatelky v mírnější formě k jejímu prospěchu. S ohledem na podklady shromážděné ve spise nelze s jistotou činit závěry o úmyslné formě zavinění. Je nepochybné, že odvolatelka, jako držitelka řidičského oprávnění věděla, že jako řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

K uložené pokutě odvolací orgán sděluje, že byla uložena podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích v souladu s ust. § 35 až § 41 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého se za uvedený přestupek uloží pokuta od [REDAKCE] Kč do [REDAKCE] Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolatelce uložena pokuta ve výši [REDAKCE] Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí.

Ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací správní orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích.

Důvody pro snížení pokuty pod zákonnou mez nebyly správním orgánem, přestože tento o tom výslovně nehovoří, ani odvolacím správním orgánem, shledány, protože se jedná o standardní přestupkové jednání, bez zvláštních okolností, odůvodňujících snížení trestu.

Odvolací orgán hodnotil také materiální stránku přestupku, která byla v tomto případě bezesporu naplněna. K tomuto je třeba odkázat na legální definici přestupku podle ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, kde je stanoveno, že „*přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. V tomto případě se zákonem myslí zákon o provozu na pozemních komunikacích, kde jsou v ustanovení § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků. Odvolatelka tím, že v rozporu s právními předpisy, při řízení vozidla držela v ruce hovorové zařízení porušila, jako řidič motorového vozidla stanovenou jí povinnost zákonem o silničním provozu a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle kterého „*se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení*“.

Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně naplnění skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě neplnění či porušení povinnosti stanovené zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy výše uvedeným jednáním odvolatelka ohrozila zájem společnosti, na ochraně života a zdraví osob a ochraně majetku. V dané věci sice k zásahu do takového zájmu nedošlo, objekt nebyl porušen, to však neznamená, že by předmětná skutková podstata nebyla naplněna, s ohledem na to, že k tomu postačí pouhé ohrožení takového zájmu. Samotné telefonování během řízení nebo držení takového zařízení představuje závažnou překážku v plné koncentraci řidiče vozidla, kterou výrazně snižuje, a prodloužení reakční doby řidiče, který se tak stává rizikem, jak pro svou osobu, ale i pro ostatní účastníky silničního provozu, které svým jednáním ohrožuje na zdraví a na životě a jde tedy o jednání společensky nebezpečné.

Jak je výše uvedeno, bylo konformně prokázáno porušení povinností vyplývajících řidiči z právních předpisů, kdy odvolatelka naplnila nejen formální znak popsaného přestupku, neboť jednání, jímž byla uznána vinnou, je v zákoně jako přestupek označeno, nýbrž i znak materiální, neboť svým jednáním porušila povinnost uloženou jí zákonem a ohrozila zájem společnosti na dodržování bezpečnosti silničního provozu, a proto lze uzavřít, že správní trest byl uložen zcela v intencích zákona a dostatečně odůvodněn.

S ohledem na výše uvedené okolnosti odvolací orgán dále sděluje, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „*od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit*“. Správní orgán tak nemohl upustit od uložení správního trestu a uložil ho na spodní hranici zákonného rozmezí.

K podanému odvolání odvolací orgán uvádí, že meritem projednávané věci ve smyslu odvolacích námitek je, zda se správnímu orgánu podařilo pořídit a provést v řízení důkazy, na jejichž základě bylo možno prokázat skutkový stav nad míru oprávněných pochybností; jinými slovy, zda byl v řízení zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem správní orgán předvolal a vyslechl jako svědky oba zasahující policisty, kteří jednání odvolatelky zjistili a šetřili. V řízení byly jejich výpovědi provedeny jako důkaz svědeckou výpovědí.

Důkaz svědeckou výpovědí je jednou z forem důkazů předpokládaných procesní normou (správním řádem). Výsledky dokazování jsou správním orgánem hodnoceny v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, přičemž vodítky pro uvedenou úvahu pak obecně zůstávají zásady hmotně a procesně právní logiky, jakož i meze dané záměrem zákonodárce. Při hodnocení důkazů správní orgán hodnotí každý z nich jednotlivě a všechny pak ve vzájemných souvislostech. Jakou hodnotu důkazní síly jednotlivým důkazům správní orgán přizná, záleží

pouze na jeho volném uvážení. Přitom však musí přihlížet ke všem skutečnostem, které vyšly během řízení najevo. Důkazy však nehodnotí jen z hlediska jejich vypovídací schopnosti ale i z hlediska úplnosti, tedy zda důkazy pro vydání rozhodnutí postačí.

Dále odvolací správní orgán uvádí, že v případech, kdy je přestupek zjištěn pouhým okem policisty, je v řízení vhodné posoudit výpovědi svědků události, zejména z pohledu konzistence jednotlivých výpovědí a také z pohledu srovnání s podklady opatřenými při dopravní kontrole. Správní orgán v rámci řízení o přestupku provedl výslechy obou policistů, konkrétně prap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE]. Kdy policista prap. [REDAKCE] uvedl následující: „V uvedený den jsme zaujali stanoviště v obci Bílá, kde jsme prováděli dohled nad BESIP. V uvedený čas jsem viděl vozidlo Superb šedé barvy jedoucí ve směru od Lásenice na obec Číměř. Všiml jsem si, že řidička uvedeného vozidla držela za jízdy v levé telefonní přístroj. Uvedené jednání řidičky viděl i kolega. Jelikož jsme se shodli, že jsme oba viděli řidičku jak drží v ruce telefonní přístroj, proto jsme se rozhodli vozidlo zastavit. Za vozidlem jsme jeli do obce Číměř, kde jsme vozidlo zastavili u autobusové zastávky. Kolega jednal s řidičkou, vyzval ji k předložení dokladů a vysvětlil jí podstatu jejího přestupkového jednání. Řidička s přestupkovým jednáním nesouhlasila a tvrdila, že netelefonovala ani nedržela v ruce telefonní přístroj. Následně proběhlo sepsání přestupkového jednání. Oznámení psal kolega, řidička se v oznámení vyjádřila“.

Druhý zasahující policista prap. [REDAKCE] uvedl, že: „Prováděli jsme dohled nad BESIP v obci Číměř a okolí. V obci Číměř místní část Bílá jsme stáli kolmo k silnici. Sledovali jsme silniční provoz. Všiml jsem si projíždějící vozidla, kdy řidička uvedeného vozidla držela za jízdy telefonní přístroj. Následně jsme se rozhodli s kolegou tento přestupek v dopravě vyřešit, proto jsme se vydali za uvedeným vozidlem, kdy bylo vozidlo zastaveno v obci Číměř na zastávce ČSAD. K uvedenému vozidlu jsem přistoupil, vyzval jsem řidičku k předložení předepsaných dokladů. Řidičce jsem sdělil, že je podezřelá z přestupkového jednání a to, že za jízdy držela telefonní přístroj v ruce. Řidička na místě nesouhlasila, proto jí bylo umožněno se vyjádřit do oznámení o přestupku a celá věc byla sepsána a oznámena ke správnímu jednání“.

Oba svědci vypověděli, že viditelnost byla daného dne dobrá, bylo jasno. Na otázku správního orgánu ohledně viditelnosti prostoru řidiče, svědek prap. [REDAKCE] uvedl, že „Předmětné vozidlo jsem pozoroval ze vzdálenosti přibližně cca 5m, vozidlo nemělo zatmavené okno, do prostoru řidiče bylo dobře vidět.“ Druhý zasahující policista prap. [REDAKCE] vypověděl, že „Předmětné vozidlo jsem pozoroval ze vzdálenosti přibližně cca 7 m, prostor řidiče byl dobře viditelný a bez překážek.“ Následně oba na otázku správního orgánu, jestli mohou s jistotou potvrdit, že obviněná dne 17. září 2023 v 10:43 hodin, na silnici III. třídy č. 149 v obci Číměř-místní část Bílá u domu č.p. [REDAKCE] ve směru jízdy od obce Lásenice řídila předmětné vozidlo, přičemž držela za jízdy v levé ruce telefonní přístroj, oba svědci jednoznačně vypověděli, že toto mohou potvrdit. Svědek prap. [REDAKCE] na otázku, zda se nemohlo jednat o jiný předmět než hovorové zařízení, uvedl: „Dle tvaru věci a dle toho, že věc držela u ucha jsem usoudil, že se jednalo o hovorové zařízení“, svědek prap. [REDAKCE] na stejnou otázku odpověděl: „Byl to telefonní přístroj“. Na otázku obviněné, zda viděli telefonovat spolujezdce, oba policisté shodně odpověděli, že neviděli.

Dále odvolací orgán uvádí, že z rozsudku ze dne 14. 3. 2019, č.j. 1 As 414/2018 - 25, Nejvyšší správní soud uvedl, že „přestupek držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového či záznamového zařízení při řízení vozidla, je takového charakteru, že jeho spáchání lze v zásadě prokázat toliko svědeckými výpověďmi osob přítomných přestupkového jednání, případně za pomoci audiovizuálního záznamu, či fotodokumentace, podařilo-li se posuzované jednání tímto způsobem zachytit“. V posuzované věci nebylo jednání odvolatelky žádným takovým způsobem zadokumentováno, vyplývá to i z napadeného rozhodnutí, kdy správní orgán uvádí, že: „Žádné další důkazy zde správní orgán k dispozici neměl, kamerový záznam pořízený ze služebního vozidla zasahujících policistů pořízen nebyl.“ Samozřejmě mohl správní orgán větu lépe formulovat, ale z uvedeného vyplývá, že kamerový záznam zasahujícími policisty pořízen nebyl, jinak by byl přiložen ke spisu a podle názoru odvolacího orgánu proveden v rámci ústního jednání jako důkaz.

K podanému odvolání odvolací orgán konstatuje, že odvolatelka sice není povinna se ptát na doplňující otázky a suplovat tak správní orgán, jak uvádí, ale je nutno podotknout, že v rámci předvolání k ústnímu jednání byla poučena, že během prováděného ústního jednání, kterého se zúčastnila ostatně jakož i výslechu zasahujících policistů, má možnost klást otázky ostatním účastníkům řízení, svědkům atd. Podle názoru odvolacího orgánu je zcela dostačující pro dané přestupkové jednání, že oba policisté shodně vypověděli, že do prostoru řidiče bylo dobře vidět, vozidlo nemělo tonovaná skla a řidičku s telefonem viděli na krátkou vzdálenost. Případné položené otázky odkud – zda z boku vozidla přes okno řidiče by výpověď pouze více upřesnilo, konkretizovalo. Co se týče umístění baťoahu, ve kterém měl být mobilní telefon odvolatelky, odvolací orgán uvádí, že toto odvolatelka uvedla až do protokolu o ústním jednání, ale je nutné opět uvést, že policisté zastavili vozidlo odvolatelky z důvodu toho, že viděli, že za jízdy drží v ruce telefonní přístroj, kdy k prokázání skutečnosti, že odvolatelka porušila výše uvedené ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích, tak jednoznačně postačuje fakt, že bylo policisty zjištěno držení telefonního přístroje odvolatelky, která prokazatelně telefonní přístroj držela za jízdy, a ne z důvodu např. kontroly nákladu z důvodu podezření, že by odvolatelka přepravovala drogy nebo

jiné omamné látky, zbraně či výbušniny, nebo hledané osoby, při které mohou policisté prohledat vůz či bagáž. V daném případě k tomu neměli důvod, jednalo se pouze o běžnou silniční kontrolu, kdy policisté spatřili odvolatelku, že při řízení vozidla drží v ruce telefonní přístroj, kdy následně po jejím zastavení přistoupili k běžné silniční kontrole, kdy pak v daném případě přichází na řadu kontrola dokladů k řízení a k vozidlu samému a sdělení protiprávního jednání. Není pak ani rozhodné, že její telefonní přístroj byl dle jejího tvrzení v batohu, když není rozhodné, zda držela svůj mobilní telefon nebo jiný. Dále odvolatelka uvádí, že se správní orgán nezabýval předloženým výpisem hovorů, který předložila v rámci ústního jednání dne 20. listopadu 2023, jako výpis pouze odchozích hovorů od operátora O2, kdy kritického dne není uskutečněn žádný odchozí hovor. Odvolací správní orgán musí konstatovat, že z doloženého výpisu, není zřejmé, že jde o odchozí hovory, na jednu stranu by se dalo polemizovat, proč jsou ve výpisu, pouze odchozí hovory a ne všechny hovory za měsíc září uskutečněné odvolatelkou. Z uvedeného se nejedná o standardní výpis hovorů mobilního operátora O2, ale spíše připomíná tabulku vytvořenou v počítačovém programu excel, kdy se tento nedá považovat za validní. Ale ani ta skutečnost, že odvolatelka doložila tento výpis nebo by doložila standardní výpis mobilního operátora, nic nemění na tom, jak již uvedl odvolací orgán výše, projednávaného přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z uvedeného vyplývá, že k naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích není nutné hovor uskutečnit, ale pouze telefonní přístroj držet. Rovněž jak výše uvedeno, nemusela držet svůj telefonní přístroj.

Odvolací orgán nemá žádné pochybnosti o provedených svědeckých výpovědích zasahujících policistů. V projednávané věci ze správního spisu nevyplývají žádné indicie o tom, že by policisté měli vůči odvolatelce postupovat nějak předpojatě. Odvolací orgán tak nemá pochybnosti o pravdivosti a věrohodnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů, neboť policisté na rozdíl od odvolatelky nemají na projednávané věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonávali své služební povinnosti, přičemž byli vázáni služebním závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osoby, jíž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem. Odvolatelku neznali, provedená následná kontrola po zastavení byla zcela běžná. Odvolací orgán přitom musí odvolatelku upozornit, že oba svědci byli řádně poučeni o tom, že musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet (ust. § 55 odst. 1 správního řádu).

Odvolací orgán přitom svědecké výpovědi hodnotí jako přesvědčivé, konzistentní a souladné. Jak již odvolací orgán uvedl výše, tak oba policisté se totiž v rámci své svědecké výpovědi shodli na tom, že jejich výhled nebyl nijak ztížen, do prostoru řidiče bylo dobře vidět, přičemž odvolatelky jednání sledovali na vzdálenost cca 5 -7 metrů a oba shodně vypověděli, že držela v levé ruce telefonní přístroj. Odvolací správní orgán neshledal v podkladech a výpovědích policistů žádné rozpory, které by přinesly do případu pochybnosti. Stejně závěry k hodnověrnosti policejní verze skutku obsahují i rozsudky Nejvyššího správního soudu. V rozsudku č.j. 2 As 52 2011 ze dne 21. září 2011 je uvedeno: „*Výpovědi policistů jsou tedy bez rozporů jak každá zvlášť, tak při vzájemném porovnání. Nebyl zjištěn ani žádný jiný motiv, než prostý výkon služby, proč by policisté stěžovatelku stíhali a následně jí oznámili podezření ze spáchání přestupku.*“

Odvolací orgán závěrem sděluje, že rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatelka podala odvolání, obsahuje náležitosti stanovené správním řádem a zákonem o přestupcích a správní orgán postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Výrok rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti a řešení otázky, která je předmětem řízení, výrok rozhodnutí je řádně odůvodněn. Z odůvodnění rozhodnutí je naprosto seznatelné, jaké podklady byly použity pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petra Urbanová
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

Účastník řízení:

- [REDACTED]

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Jindřichův Hradec, odbor dopravy, Klášterská 135, 377 01 Jindřichův Hradec